

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2022/2451
af 8. december 2022
om den fulde anvendelse af Schengenreglerne i Republikken Kroatien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til tiltrædelsesakten af 2011, særlig artikel 4, stk. 2,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011 fastsættes det, at de bestemmelser i Schengenreglerne, som ikke er omhandlet i nævnte akts artikel 4, stk. 1, først skal finde anvendelse i Kroatien, når Rådet har truffet afgørelse herom, efter at det i overensstemmelse med de gældende Schengenevalueringsprocedurer er blevet sikret, at de nødvendige betingelser for anvendelsen af alle dele af de relevante regler er opfyldt i Kroatien, herunder effektiv anvendelse af alle Schengenreglerne i henhold til de vedtagne fælles standarder og grundlæggende principper.
- (2) Ved sin afgørelse (EU) 2017/733 ⁽²⁾ iværksatte Rådet, efter at det var blevet kontrolleret, at de nødvendige betingelser for anvendelsen databaseskyttelsesdelen af de pågældende Schengenregler er opfyldt af Kroatien, Schengenreglernes bestemmelser om Schengeninformationssystemet (SIS) for Kroatien fra den 27. juni 2017.
- (3) I overensstemmelse med de til den tid gældende Schengenevalueringsprocedurer som fastsat i Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 ⁽³⁾ blev der foretaget evalueringer for at kontrollere, at de nødvendige betingelser for anvendelsen af Schengenreglerne var opfyldt på alle de resterende områder af Schengenreglerne, nemlig forvaltning af de ydre grænser, politisamarbejde, SIS, tilbagesendelse, visa, strafferetligt samarbejde og skydevåben, i Kroatien.
- (4) I sin meddelelse af 22. oktober 2019 vedrørende kontrollen af, at Kroatien fuldt ud anvender Schengenreglerne, konkluderede Kommissionen, at den fandt, at Kroatien havde truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de nødvendige betingelser for anvendelse af alle relevante dele af Schengenreglerne var opfyldt. Den noterede sig endvidere, at Kroatien ville være nødt til konsekvent at fortsætte indsatsen med at gennemføre alle igangværende foranstaltninger, navnlig på området forvaltning af de ydre grænser, for at sikre, at disse betingelser fortsat opfyldes. Kommissionen bekræftede også, at Kroatien fortsat opfyldte de tilsagn i tilknytning til Schengenreglerne, som det afgav under tiltrædelsesforhandlingerne.
- (5) Den 9. december 2021 konkluderede Rådet, at Kroatien har opfyldt de nødvendige betingelser for anvendelse af alle dele af Schengenreglerne.
- (6) Der kan derfor fastsættes datoer for Kroatiens fulde anvendelse af Schengenreglerne, fra hvilke personkontrollen ved de indre grænser til Kroatien bør ophæves.
- (7) De begrænsninger for anvendelsen af SIS, der er fastsat i afgørelse (EU) 2017/733, bør ophæves fra den tidligste af de datoer, der er fastsat for Kroatiens fulde anvendelse af Schengenreglerne.

⁽¹⁾ Udtalelse af 10.11.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2017/733 af 25. april 2017 om anvendelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne for så vidt angår Schengeninformationssystemet i Republikken Kroatien (EUT L 108 af 26.4.2017, s. 31).

⁽³⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27).

- (8) Den forenklede ordning for tredjelandstatsborgere, der er i besiddelse af et nationalt visum til kortvarigt ophold, der er udstedt af Kroatien til transit gennem eller forventet ophold på dets område af en varighed på højst 90 dage inden for en given periode på 180 dage, som indført ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 565/2014/EU ⁽⁴⁾, bør opretholdes for at undgå, at det bliver vanskeligere for visse kategorier af personer at rejse. Visse bestemmelser i nævnte afgørelse bør derfor fortsat gælde i en begrænset overgangsperiode.
- (9) For så vidt angår Island og Norge udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁵⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, C, D og F, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁶⁾.
- (10) For så vidt angår Schweiz udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁷⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, C, D og F, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁸⁾.
- (11) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁹⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, C, D og F, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽¹⁰⁾ —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Fra den 1. januar 2023 ophæves personkontrollen ved de indre land- og søgrænser med Kroatien, og de bestemmelser i Schengenreglerne, der er nævnt i bilaget, finder anvendelse på Kroatien i landets forbindelser med Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige samt Island, Fyrstendømmet Liechtenstein, Kongeriget Norge og Det Schweiziske Forbund.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 565/2014/EU af 15. maj 2014 om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien ensidigt anerkender visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa til transit gennem eller forventet ophold på deres område af en varighed på højst 90 dage inden for en given periode på 180 dage og om ophævelse af beslutning nr. 895/2006/EF og nr. 582/2008/EF (EUT L 157 af 27.5.2014, s. 23).

⁽⁵⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽⁷⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁸⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽⁹⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁰⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

2. For så vidt angår personkontrollen ved de indre luftgrænser ophæves denne fra den 26. marts 2023, og bestemmelserne omhandlet i stk. 1 finder anvendelse fra denne dato, i det omfang de regulerer ophævelsen af personkontrollen ved de indre luftgrænser.
3. Alle begrænsninger for Kroatiens anvendelse af Schengeninformationssystemet ophæves fra den 1. januar 2023.

Artikel 2

Nationale visa til kortvarigt ophold, der er udstedt af Kroatien før den 1. januar 2023, forbliver gyldige under hele deres gyldighedsperiode i forbindelse med transit gennem andre medlemsstaters område eller forventet ophold på deres område af en varighed på højst 90 dage inden for en given periode på 180 dage, i den udstrækning disse har godkendt sådanne visa til kortvarigt ophold med henblik herpå, jf. afgørelse nr. 565/2014/EU. Betingelserne i nævnte afgørelse finder anvendelse.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. december 2022.

På Rådets vegne
V. RAKUŠAN
Formand

BILAG

Liste over de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011, der bliver gældende for Kroatien i dets forbindelser med de medlemsstater, der anvender Schengenreglerne i fuldt omfang, samt Island, Fyrstendømmet Liechtenstein, Kongeriget Norge og Det Schweiziske Forbund

- A. Følgende bestemmelser i konventionen undertegnet i Schengen den 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengenaf-talen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19):

Artikel 1, i det omfang den vedrører andre bestemmelser nævnt i dette punkt, artikel 18, artikel 19, stk. 1, 3 og 4, samt artikel 20, 21, 22, 40-43 og 126-130, i det omfang de vedrører andre bestemmelser nævnt i dette punkt.

- B. Følgende andre EU-retsakter og retsakter til gennemførelse heraf:

1. Rådets direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere (EFT L 149 af 2.6.2001, s. 34)
2. Rådets beslutning 2004/191/EF af 23. februar 2004 om fastsættelse af kriterier og nærmere bestemmelser for udligning af de finansielle ubalancer, som følger af anvendelsen af direktiv 2001/40/EF om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere (EUT L 60 af 27.2.2004, s. 55)
3. Rådets beslutning 2004/512/EF af 8. juni 2004 om indførelse af visuminformationssystemet (VIS) (EUT L 213 af 15.6.2004, s. 5)
4. Artikel 4, litra b), og artikel 9, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengenkonventionen (EUT L 405 af 30.12.2006, s. 1)
5. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60)
6. Rådets afgørelse 2008/633/RIA af 23. juni 2008 om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 129) med undtagelse af artikel 6
7. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1) med undtagelse af artikel 3
8. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 265/2010 af 25. marts 2010 om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og forordning (EF) nr. 562/2006, hvad angår bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold (EUT L 85 af 31.3.2010, s. 1)
9. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1105/2011/EU af 25. oktober 2011 om listen over rejsedokumenter, der giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med et visum, og om oprettelse af en mekanisme til at opstille denne liste (EUT L 287 af 4.11.2011, s. 9)
10. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 610/2013 af 26. juni 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks), konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen, Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 og (EF) nr. 539/2001 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 og (EF) nr. 810/2009 (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 1) i det omfang den vedrører andre bestemmelser nævnt i dette bilag

11. Artikel 1 og artikel 6, stk. 5, litra a), i afsnit III samt bestemmelserne i afsnit II og bilagene hertil vedrørende Schengeninformationssystemet og visuminformationssystemet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeksen) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).
12. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2225 af 30. november 2017 om ændring af forordning (EU) 2016/399, for så vidt angår brugen af ind- og udrejsesystemet (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 1), i det omfang, den endnu ikke finder anvendelse, jf. artikel 66, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226
13. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf talen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20), i det omfang den vedrører visuminformationssystemet som fastsat i forordning (EF) nr. 767/2008, og den endnu ikke finder anvendelse, jf. artikel 66, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226
14. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/JHA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 99), i det omfang den vedrører visuminformationssystemet som fastsat i forordning (EF) nr. 767/2008 og ind- og udrejsesystemet som oprettet ved forordning (EU) 2017/2226 og omhandlet i dette bilag
15. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, Rådets beslutning 2004/512/EF og Rådets afgørelse 2008/633/RIA (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 27), i det omfang den vedrører visuminformationssystemet som fastsat i forordning (EF) nr. 767/2008 og ind- og udrejsesystemet som oprettet ved forordning (EU) 2017/2226 og omhandlet i dette bilag
16. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration og om ændring af forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 85), i det omfang den vedrører visuminformationssystemet som fastsat i forordning (EF) nr. 767/2008 og ind- og udrejsesystemet som oprettet ved forordning (EU) 2017/2226 og omhandlet i dette bilag
17. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1155 af 20. juni 2019 om ændring af forordning (EF) nr. 810/2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 188 af 12.7.2019, s. 25)
18. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1133 af 7. juli 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 603/2013, (EU) 2016/794, (EU) 2018/1862, (EU) 2019/816 og (EU) 2019/818 for så vidt angår fastsættelse af betingelserne for adgang til andre EU-informationssystemer med henblik på visuminformationssystemet (EUT L 248 af 13.7.2021, s. 1)
19. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1134 af 7. juli 2021 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008, (EF) nr. 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 og (EU) 2019/1896 og om ophævelse af Rådets beslutning 2004/512/EF og Rådets afgørelse 2008/633/RIA, med henblik på reform af visuminformationssystemet (EUT L 248 af 13.7.2021, s. 11)
20. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1150 af 7. juli 2021 om ændring af forordning (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/818, for så vidt angår fastlæggelse af betingelserne for at tilgå andre EU-informationssystemer med henblik på det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (EUT L 249 af 14.7.2021, s. 1)

21. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1152 af 7. juli 2021 om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 og (EU) 2019/817, for så vidt angår fastlæggelse af betingelserne for adgang til andre EU-informationssystemer med henblik på det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (EUT L 249 af 14.7.2021, s. 15).
-